

РЕШЕНИЕ

№ 19308

гр. София, 09.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 17.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **6381** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.10, ал.1, т.1 от Закона за чужденците в Република България /ЗЧРБ/ вр. с чл.10а, ал.4 от ЗЧРБ и Наредбата за условията и реда да издаването на визи и определяне на визовия режим /НРУИВВР/.

Образувано е по жалба на М. С. гражданин на Руската Федерация [дата на раждане] срещу ОТКАЗ от 07.06.2024г. за издаване на виза тип „Д“ по заявление №ТBS24000056V, постановен от длъжностно лице при Посолството на РБ в Т., Г. - П-ри секретар , завеждащ Консулска служба.

На първо място се релевира допустимост на обжалването /с допълнителна молба от 23.08.2024г. по указания на състава/ с оглед на обстоятелството, че макар да се касае за виза тип Д, отказът за издаването на същата е в нарушение на чл.8 –правото на семеен живот и чл.9-свобода на мисълта, на чл.13-ефективни средства за защита и чл.14-право на недискриминация от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи /КЗПЧОС/. Подчертава се, че оспорващият и неговият работодател са извършили многобройни действия за получаване на разрешение за пребиваване тип „синя карта“, което се затруднява от оспорения отказ. Твърди се, че позоваването на писмото от ДАНС е без възможност жалбоподателя да му се противопостави. По същество в жалбата от 14.06.2024г. се излагат съображения за незаконосъобразност на отказа. Визира се нарушение на процесуалните правила, доколкото се прави твърдението, че няма мотиви. Подчертава се, че не представляват мотиви на акта –бланкетното посочване на правното основание, тъй като конкретно следва да се отрази в какво се изразява опасността за страната от уважаването на заявлението. В

този аспект се допълва, че отказът е неясен, тъй като визираната норма съдържа няколко хипотези. На второ място по същество –се изтъква нарушение на материалния закон, доколкото независимо от становището на ДАНС, ответникът има право на самостоятелна преценка, още повече, че свидетелството за съдимост на лицето е чисто. На последно място –се релевира несъответствие на акта с целта на закона, тъй като се касае за висококвалифициран специалист, чиито права /право на работа/ се засягат. С оглед изложеното се моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв.М., който моли да се уважи жалбата по изложените в същата аргументи. Претендира разноски.

Ответната страна, не се представлява, изразява становище в придружителното писмо за неоснователност на жалбата по същество.

Съдът, като взе предвид представените по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата от 14.06.24г. при акт от 07.06.2024г. /т.е. в срок/, от адресат на акта е, засегнат неблагоприятно от същия и макар да се касае за отказ за издаване на виза тип Д /при който има недопустимост за съдебно оспорване по чл.10а, ал.4 от ЗЧРБ/, то направените доводи и твърдения за нарушение вкл. и на чл.8, §.1 от ЕКПЧ –релевират допустимостта на жалбата, поради което следва да се разгледа по изложените в същата доводи.

Трябва да се има предвид, че производството пред ответника е започнало по заявление №ТBS24000056V, подадено на 07.02.2024г., към което са описани приложените документи- паспорт /л.35/, данни за средства за издръжка, покана, застраховка /л.26-30/. Поканата е от работодателя „Рингсентрал България“ ЕООД, в Бизнес център „Мегапарк“ към лицето като специалист „Компютърни мрежи и системи“. Посочено е, е има и трудов договор, както и целта на престоя е тип „синя карта“. В тази връзка е писмо от Дирекция „Миграция“ на л.25 от 30.01.2024г., че С. има предоставен достъп до пазара на труда на основание чл.33к от ЗЧРБ за срок от 5 години. Визирано е, че ще отседне в апартамент в комплекс „М. ливинг“ в [населено място].

По заявлението е постановен отказ от ЗКС –Р. Д. в посолството ни в Т., Г., на основание чл.10, ал.1 от ЗЧРБ- че с действията си жалбоподателя е поставил или може да постави в опасност международните отношения, или интереси на българската държава или за когото има данни, че действа против интересите на националната сигурност.

Представена е на л.9 заповед №95-000-254 от 03.10.2011г. на Министъра на Външните работи, с която същият в т.3 възлага на ръководителите на дипломатическите и консулските представителства да се проинася по исканията за визи. Също така, по преписката на л.10 е представена Заповед №95-00-209 от 29.03.2024г. на министъра на външните работи за изменения и допълнения на първата заповед. Приложена е и заповед Ав-02-15 от 04.09.2023г. на посланика на РБ в Т., Г. за определянето на II-рия секретар Р. Д. , завеждаща Консулска служба за длъжностно лице, което да разглежда и да се произнася по заявленията за виза.

В съдебното производство ответникът е поискал към преписката да се присъеди направената съгласувателна процедура с Дирекция „Миграция“ и ДАНС. От дирекция „Миграция“-МВР е постъпило писмо на л.55 от 22.08.2024г. за разясняване на това, че лицето след като има заявление за продължително пребиваване, следва да има и издадена виза тип Д.

Представено е и становището на ДАНС /в секретен том, който пълномощникът на оспорващия се е запознал/, което е отрицателно, тъй като има данни във връзка със засягане на сигурността на държавата досежно контактите на лицето и съмнения в образованието му.

С ОГЛЕД ИЗЛОЖЕНОТО СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:

В чл.9е от Закона за чужденците в РБ е посочено, че условията, редът и отказът на издаване на визи се определя с акт на МС вкл. условията за съгласуването им, съобразно инструкция на министъра. С оглед изложеното приложимата наредба е Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим, както и ИНСТРУКЦИЯ № КОВ-04-02-351 от 15.08.2013г. за условията и реда за съгласуване на заявленията за издаване на визи. Видно от Наредбата - чл.25, ал.3 отказът за издаване на виза – следва, ведно с релевантните бележки да се отрази върху заявлението. Решението по арг. на чл.29, ал.3 се взема от консулското представителство. Видно от заповед №95-00-254 от 03.10.2011г. приложена по делото- Министърът на външните работи е възложил на задграничните представителства да разглеждат заявленията и да подписват отказите. Във връзка с компетентността е представена и Заповед №Ав-02-15 от 04.09.2023г. за конкретното упълномощаване на издателя отказ. Следователно – отказът е постановен от компетентен орган.

Относно възражението, че не е мотивиран акта - следва да се има предвид, че има изложени правни основания. Видно е, че отказът е постановен по чл.10, ал.1 от ЗЧРБ, а именно, че с действията си жалбоподателят е поставил или може да постави в опасност международните отношения или интереси на българската държава или за когото има данни, че действа против интересите на националната сигурност. С оглед цитираната в цялост правна норма, в действителност не са изложени никакви фактически основания, но е посочено писмо №М-8235 от 27.05.2024г. на ДАНС, поради което съдът счита, че има мотиви. По възражението, че нормата на чл.10, ал.1 от ЗЧРБ има няколко хипотези – на действия от страната на лицето или на бъдещи такива, които могат да поставят в опасност МН отношения или интересите на РБ, или данни, че действа против националната сигурност. В действителност – не е отразено коя от всичките хипотези е налице, но видно от съдържанието на писмото от ДАНС –се касае за комплексност т.е. за действия и преди, и напред.

Правният въпрос е какъв е характерът на становището- обвързващо ли е, трябва ли да се съобрази органа, може ли да се обори от оспорвания и т.н.. Относно становището на ДАНС, трябва да се съобрази, че отрицателното становище на ДАНС е обвързващо за водещия производството орган, но следва да е мотивирано. Безспорно е, че становището на ДАНС в хипотезата на [чл. 22, ал. 4](#), вр. [чл. 26, ал. 1](#), вр. [чл. 10, ал. 1, т. 1 ЗЧРБ](#) представлява и мотиви на акта, с който се отказва предоставяне съответното право. Наложена е практиката, че доколкото това становище не подлежи на отделен контрол, то законосъобразността се преценява при оспорването на крайния акт, тъй като се засяга правната сфера на лицето. /така решение № 8151 от 13.06.2014 г. на ВАС по адм. д. № 4656/2014 г., VII о., решение № 13436 от 29.10.2020 г. на ВАС по адм. д. № 3673/2020 г., IV о.. В този смисъл е и [т. 2 от решение от 22 септември 2022 г. на СЕС по дело С-159/21](#), че не се допуска национална правна уредба, съгласно която когато органи със специализирани функции, свързани с националната сигурност, са констатирани с немотивирано становище, че дадено лице представлява заплаха за тази сигурност, поради което решаващият орган да е длъжен системно да отказва да предостави субсидиарна закрила на това лице или да отнема

предоставената по-рано международна закрила на същото лице, като се основава на споменатото становище.

Следователно становището на ДАНС подлежи на инцидентна проверка в настоящето производство във връзка със своята мотивираност такива мотиви съдът констатира, че има. Същите се обосновават с образованието на лицето, доколкото неколккратно се визира, че е инженер, а няма диплом. За тази специалност следва да има диплом. Не се оспорват компютърните умения на лицето, които може и да са придобити без да има конкретно образование от определено учебно заведение, но твърдията, че е инженер правилно са навели специалния орган на тезата, че вероятно се касае за военно образование и предвид другите данни за контакти с определени лица –съдът намира, че становището на ДАНС е достатъчно мотивирано.

С оглед изложеното не може да се прави извода, че отказът е бланкетен, като позоваващ се единствено на правната норма. Такъв би бил, ако за лицето е неясна причината за отказ, а конкретно не е така. Има препращане към фактическите основания, залегнали в друг акт, с който страната е запозната.

По същество – отказът е и матерално законосъобразен, както и е съобразен с целта на закона. Няма данни за обратното. Твърденията за непропорционалност в допълнението към жалбата също не се споделят, тъй като това дали се засягат конкретни лични права винаги следва да се съобрази със защитата на обществените такива. Безспорно, доколкото се касае за отказ- адресатът му ще търпи неблагоприятни правни последици в своята правна сфера, но същите не са на произволни основания, а на такива, разписани във визираната в акта правна норма.

Следователно жалбата е неоснователна и трябва да се отхвърли.

ВОДИМ СЪДЪТ и на основание чл.172, ал.1 от АПК

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на М. С. гражданин на Руската Федерация [дата на раждане] срещу ОТКАЗ от 07.06.2024г. за издаване на виза по заявление №ТBS24000056V ,постановен от длъжностно лице при Посолството на РБ в Т., Г. - П-ри секретар, завеждащ Консулска служба.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок с касационна жалба пред ВАС чрез АССГ от съобщаването му. Преписи.

Съдия: